

Nr 749

Av herr Lundmark m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 19, angående vissa frågor rörande älgjakt m. m.

(Lika lydande med motion nr 634 i Första kammaren)

I proposition nr 19 framlägges förslag till försöksverksamhet med reglerad älgjakt inom några län och uppmjukning av nu gällande bestämmelser i fråga om s. k. licensjakt på älg m. m. Förslaget motiveras av behovet av säkrare metoder för att hålla älgstammens storlek inom lämpliga gränser, då älgarnas skadegörelse å jordbruk och framför allt å skogsplanteringar ibland blivit mycket omfattande. Dessutom har älgen på en del håll blivit en fara för trafiksäkerheten.

Inom den planerade försöksverksamheten torde olika spörsmål bli föremål för prövning. Ett angeläget spörsmål, som bör bli föremål för studium, är de regler som gäller för älgavgift å skadskjutet djur. För närvarande gäller, att den som skadskjutit älg, vilken flyr till annat jakträttsområde och där avlivas, likväl får betala älgavgift och avstå en älg på sin licens — om det nu är fråga om s. k. licensjakt. Detta förhållande kan leda till att jägare, som skadskjutit djur som flyr över till annans jaktmark, avstår från att underrätta någon därom för att undgå beskattningen på älgavgift och licens, vilket får till följd att det skadskjutna djuret lämnas kanske för en långsam och kvalfull död. Även med risk att några fler älgar än licenserna anger kommer att fällas, om man slopar denna regel, synes det likväl av humanitära skäl motiverat att göra det och icke bestraffa en skadskjutning på sätt som nu tillämpas annat än i det fall där jägaren brustit i sin plikt att underrätta jakträttsinnehavaren. En sådan liberalisering av licensjakten synes oss värd att pröva.

Även om älgjakten blivit något av en folkrörelse på sina håll, är dock älgjägarna endast en liten minoritet bland fritidsfolket i övrigt, och då dessa grupper har kontroversiella intressen i skog och mark är det angeläget att tiden för älgjakten begränsas i görligaste mån.

Framför allt är det angeläget i bygder som är mera attraktiva för turister och fritidsfolk, men även för bygdens folk kan en månadslång jakttid vålla olägenheter för arbeten i skogen, bärplockning och fiske. En avkortad jakttid behöver icke minska effekten av jakten, då densamma i stället kan bedrivas mera koncentrerat.

Vi konstaterar med tillfredsställelse att departementschefen uttalat att »vid prövning av licensansökningar överväges, att i vart fall inom områden, som är attraktiva ur friluftssynpunkt, i licenserna föreskriva att jakt ej får ske lördagar och söndagar». Vi önskar taga fasta på detta och föreslår därtill, att totala jakttiden — de jaktfria lördagarna och söndagarna inräknade — begränsas till 15 dagar, i varje fall i övre Norrland.

Med hänvisning till det ovan anförda får vi hemställa,

att riksdagen måtte med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 19 uttala

1. att vid försöksverksamhet med reglerad älgjakt må provas liberalare regler för älgavgift i fall där jägaren förlorar skadskjutet byte till annans jakträttsområde, under förutsättning att jägaren i övrigt iakttagit jaktstadgans föreskrifter, samt

2. att försöksverksamheten må upptaga till prövning en inskränkning av tiden för licensjakt till 15 dagar, i varje fall inom övre Norrland.

Stockholm den 10 februari 1965

Gunnar Lundmark

Ingvar Svanberg

Erik Hammarsten